

tist og militært set. Tag disse Bevillinger med rene Tal, saa faar man, naar man afrunder det nedad, 12 $\frac{1}{2}$ Kr. pr. Hoved til Militærkæsenet, foruden hvad der medgaaer til Pensioner, Indkvartering og deslige. Det er, hvad de Herrer bruge ulovligt, ikke en Dre have de Tilladelse til at bruge. Det vil altsaa sige 12 $\frac{1}{2}$ Tussinde for en lille Sognekommune paa et Tusind Mennesker, forudsat, at denne Sognekommune har gennemsnitlige Formuesforhold, ellers falder der mere paa andre. En Sognekommune paa 2000 vil komme til at udrede 25,000 Kr. om Aaret, en lille forarinet Kjøbstad paa 3,000 komme til at udrede 37,500 Kr. aarlig til dette o. s. v. Man kunde sige: Ja, men det gjøre de jo ikke, man opkræver jo ikke Krigsskat. Det er Børneskat. Statskassen fyldes ikke paa anden Maade end gennem Borgernes Lommer. Maaſte udrede de meget Mere, men at dette er Gjennemsnittet, er sikkert. Og dette have vore Magthavere, fordi vi leve som i et fremmed erobret Land, kunnet gjøre gennem tre og nu paa fjerde Aar paa en Tid, da hver Næringsvei i Danmark trængte til Skattelettelse og Bistand og har faaet Krav derpaa ved den Fremgangsmaade, som er brugt af det samme Ministerium ved en Fornægtelse af enhver retfærdig og rimelig Skatteomordning og Skattelettelse. Gaa til Roden! Roden er Provisorismen i disse Herrer's Sind. Tag det gamle Program op igjen; lad ikke, som om De, her i denne Sal ere fornøiede med, eller som om Folk ude i Landet ere fornøiede med at leve som de Erobrede, lige overfor hvem man kan træde Grundlovens Hovedbestemmelser under Fødder ligesom deres Dine, uden at De, naar De komme herind, tør sige, at det er galt gjort, fordi de Herrer sige, at de ikke befatte dem med Storpolitik eller Smaapolitik. Jo, vi skulle netop beskæftige os med begge Dele, forsaavidt ellers vor Politik her til Lands kan have Navn af stor; dog Sagen er stor nok for os. Jeg taler ikke i Manges Navn her, men der er Flere udenfor, og Enden er ikke endda. Jeg har det Haab til det danske Folk, at det aldrig vil sige ja til et saadant Ministerium eller til dets Færd, og at det hellere vil, hvor lidet det end batter i Tiden, leve i den haanede, men med Rette kaldte „ideale Trostak mod Principerne“ end sløve at. Vi raade ikke, hverken vi, der protestere, eller de, der handle, for, naar den absolutistiske Tid i Danmark er forbi, det raade vi ikke over. Det ligger efter min Opfattelse i høiere Hænder. Det kan komme hurtigt og kort, men jeg skulde forstaa mig lidet paa Historien, naar ikke den saunde Gjenjældelse dog skulde komme for al den Ufærd, der er

udøvet mod vort Folk, naar vi ikke selv ydmyge os. Fører det danske Folk i Kampen for sin Frihed, hædrende vore afdøde Frihedskæmpere, et ærefuldt Liv uden at vige en Tomme fra vor soleklare Ret, da skal den Dag oprinde, der giver Seir til Beskjæmmelse for dem, hvis Færd fortjene det.

Det foreliggende Forslag er gaaet ind under den Bedømmelse, jeg her har givet af vore hidtilværende Forsvarsudgifter. Jeg har ved den Fremstilling, jeg har givet af vore Udgifter, tillige udtalt mig imod Realiteten af Lovforslaget. Jeg skal gjøre det med et Par Ord endnu, idet ogsaa jeg, ligesom min ærede Kollega for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Sungersen), venter af Udvalget, at det vil give os positive Forslag om vor Stilling til disse Sager, naar de endelig mene, at Tiden er kommen til at stille Nuancerne i vore Anskuelser om Smaating frem i Stedet for at samles om det, som er Hovedsagen. I samme Grad, som man kan antage, at vi have forladt, hvad der er Hovedsagen, Trindet for os her, Kontrollen overfor det Ministerium, der har brudt Grundloven og lever i Grundlovsbrud, i samme Grad er det rimeligt, at vi synke ned i det Specielle og derfor komme frem med de forskjellige Anskuelser om det Specielle. Jeg siger, at uagtet jeg har udtalt mig imod dette Forslag ved de Tal, jeg har anført, vil jeg dog endnu nævne een Betragtning, der bringer mig til yderligere at udtale mig derimod. En Del ærede Rigsdagsmænd her i Salen, maaſte Alle, ville mindes, at der er 6 store Kanoner, der en Gang spillede en stor Rolle i Smaapolitikernes Kamp (Stemmer: Storpolitikernes). Ja, naar De mene, det er Storpolitik med de 6 Kanoner, sammenlignet med, hvad der nu ster, Kjøbenhavns Befæstning provisorisk lige for vore Dine, saa have vi ikke lært at regne efter den samme Tabel. Den Gang vi bevilgede disse 6,35 $\frac{1}{2}$ Centimeters Kanoner, sagde Landets Krigsminister, vor ubetinget af Alle anerkjendte første Artillerist — med Formandens Tilladelse maa det være mig tilladt at læse nogle enkelte Sætninger op: „Jeg tror, at, naar vi kunne holde et Par af Stormagterne, som tillige ere Sømagter, Stangen, maa vi være mere end fornøiede, og jeg tror, at, selv naar vi kunne holde en enkelt Stormagt Stangen, maa vi ikke forlange Mere.“ Efter denne Sætning kommer han til at sige: „Hvis alle de Stormagter, der ere mest interesserede i dette Spørgsmaal“ — det er Spørgsmaalet om, hvem der skal have Nøglerne til Østerøen — „kom imod os, nemlig England, Frankrig, Tydskland og Rusland . . . behøve vi kun at respektere — jeg siger ikke at frygte —